

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Kraków, dnia 28 stycznia 2016 r.

Poz. 743

UCHWAŁA NR KI-411/467/15
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W KRAKOWIE

z dnia 30 grudnia 2015 roku

znak sprawy: KI-43-136/118/15

o stwierdzeniu nieważności uchwały Nr XV/294/15 Rady Miasta Oświęcim z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie opłaty od posiadania psów, w części dotyczącej postanowień § 3 ust. 2 i § 5.

Kolegium Izby działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz.U. z 2015 r., poz. 1515) i art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2012 r., poz. 1113 z późn. zm.)

o r z e k a

o stwierdzeniu nieważności uchwały Nr XV/294/15 Rady Miasta Oświęcim z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie opłaty od posiadania psów, w części dotyczącej postanowień § 3 ust. 2 i § 5.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr XV/294/15 Rady Miasta Oświęcim z dnia 25 listopada 2015 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie, Zespół Zamiejscowy w Oświęcimiu w dniu 3 grudnia 2015 r.

Rada Miasta Oświęcim podjęła przedmiotową uchwałę, powołując się w podstawie prawnej na przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz.U. z 2015 r., poz. 1515), art. 18a i art. 19 pkt 1 lit. f i pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j.: Dz.U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.) i art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j.: Dz.U. z 2015 r., poz. 1484).

W § 3 badanej uchwały Rada Miasta Oświęcim postanowiła określić wysokość stawki opłaty od posiadania psów w następujący sposób:

„1. Określa się wysokość stawki opłaty od posiadania psów w wysokości 60,00 zł rocznie od jednego psa, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Określa się wysokość stawki od posiadania psów w wysokości 30,00 zł rocznie od jednego psa przeznaczonego do pilnowania gospodarstw domowych emerytów i rencistów.”

Zgodnie z art. 18a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może wprowadzić opłatę od posiadania psów. Opłatę pobiera się od osób fizycznych posiadających psy. W § 3 badanej uchwały Rada Miasta zastosowała zróżnicowanie stawki opłaty od posiadania psów. Zdaniem Kolegium Izby nie ulega wątpliwości, iż różnicowanie stawek opłaty od posiadania psów jest dopuszczalne w granicach stawki ustawowej, jednak można tego dokonywać tylko i wyłącznie ze względu na przedmiot opłaty. Natomiast w zapisie § 3 ust. 2 badanej uchwały Rada Miasta Oświęcim dokonała nieuprawnionego różnicowania stawki opłaty od posiadania psów, w oparciu o kryterium podmiotowe, gdyż wprowadziła niższą stawkę dla psów przeznaczonych do pilnowania gospodarstw domowych emerytów i rencistów. Takie określenie stawki opłaty, mimo, iż jej wysokość mieści się w granicach ustalonych w art. 19 pkt 1 lit f ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wykracza poza dopuszczalne granice, zakreślone przez art. 19 pkt 3 i art. 18a ww. ustawy.

W § 5 badanej uchwały Rada Miasta Oświęcim postanowiła: „Zwalnia się z opłaty od posiadania psów, psy będące w posiadaniu rodziców (opiekunów) dzieci posiadających orzeczoną niepełnosprawność – bez względu na wiek dziecka”.

Zgodnie z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy, w drodze uchwały może wprowadzić inne, niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych. Natomiast w § 5 badanej uchwały Rada Miasta Oświęcim wprowadziła zwolnienie przedmiotowo-podmiotowe, czyli wykraczające poza dopuszczony przepisem art. 19 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zakres. Jak wynika z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) określenie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy. Rada gminy zobowiązana jest zatem do zachowania szczególnej staranności w rozpatrywanym zakresie, by nie wkroczyć w dziedzinę zastrzeżoną dla regulacji ustawowej. Musi ona zwłaszcza tak konstruować zwolnienia podatków, by nie rozbudować wspomnianej w art. 217 Konstytucji kategorii podmiotów zwolnionych od podatku. Jak podkreślił w wyroku z dnia 31 stycznia 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach sygn. akt.: I SA/Gl 1272/12 „...zwolnienie przedmiotowe w tej opłacie musi dotyczyć wyłącznie jej przedmiotu, czyli kwestii związanych z posiadanymi psami, a zatem musi być uzależnione od takich kryteriów czy okoliczności, które nie pozwalają zidentyfikować konkretnej osoby (podmiotu) zobowiązanej do uiszczenia opłaty. Zgodzić się wypada, że zredagowanie takiego zwolnienia nie stanowi zadania prostego i wymaga sporej precyzji od prawodawcy lokalnego. Jak podkreślił bowiem Sąd w wyroku z dnia 19 września 2012 r. (I SA/Gl 578/12 przyp. Kolegium), zwolnienie w każdym przypadku będzie w ostatecznym rozrachunku dotyczyło określonego podmiotu, gdyż konstrukcja opłaty lokalnej obejmuje zarówno jej przedmiot, jak i podmiot, na którym spoczywa obowiązek jej zapłaty. Niemniej normie ustanawiającej zwolnienie można (i trzeba) nadać taką postać, by nie można było z niej bezpośrednio wywieść, kto zwolnieniu podlega, tzn. by nie można było określić kręgu podatników objętych zwolnieniem, wskazując na podstawie przepisu uchwały, o których posiadaczy psów chodzi. Innymi słowy, przesłanki zwolnienia nie mogą nawiązywać do właściwości zobowiązanych (posiadaczy psów), np. uzależniając zwolnienie od ich statusu czy od zaliczenia ich do jakiejś klasy, wyodrębnionej w oczywisty sposób wedle kryterium podmiotowego, lecz do właściwości przedmiotu opłaty (posiadanych psów). Przedmiotowe zwolnienie to, zatem takie, które dotyczy podmiotu opłaty niejako pośrednio, przysługuje mianowicie tym zobowiązany, którzy posiadają psy (przedmiot opłaty), wyróżniające się określoną cechą warunkującą powstanie zwolnienia”.

Zdaniem Kolegium Izby określone w art. 19 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych sformułowania „inne zwolnienia przedmiotowe” może dotyczyć tylko i wyłącznie przedmiotu, a więc kwestii związanych z posiadanymi przez mieszkańców psami np. ich rasą, pochodzeniem (np. ze schroniska), pełnionymi zadaniami (np. dogoterapia). Przy czym przedmiot ten powinien być tak określony, aby nie była możliwa identyfikacja konkretnej osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty.

W związku z powyższym, Kolegium Izby, po uprzednim wszczęciu postępowania i powiadomieniu Miasta Oświęcim o możliwości złożenia wyjaśnień - postanowiło jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego – zgodnie z art. 13 pkt 8a.) ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j.: Dz.U. z 2015 r., poz. 1484).

POUCZENIE

Na niniejszą uchwałę przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie. Skargę tę należy wnieść w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszej uchwały, przy czym należy to uczynić za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Krakowie.

Przewodniczący Kolegium
Janusz Kot /-/